

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/187/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112216296
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2112216296.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovaným: 1. P. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., 2. P. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, C., o zaplatenie 10.300,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.057,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 3.057,27 eura od 01.08.2011 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 90,- eur, splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného uhradenia dlhu s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaným v 1. a 2. rade sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne CETELEM SLOVENSKO a.s.) sa žalobou zo dňa 01.08.2012, doručenu súdu dňa 13.08.2012, domáhal, aby súd zaviazal žalovaných povinnosťou zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 10.300,- eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,89% ročne zo sumy 9.856,71 eura od 03.06.2011 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.270,69 eura od 01.08.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 573.980,- Sk a súčasne záväzok žalovaného nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, a to formou 72 mesačných splátok vo výške 11.038,- Sk so splatnosťou prvej splátky XX.XX.XXXX. Na základe tejto zmluvy veriteľ previedol na účet žalovaného sumu vo výške 573.980,- Sk. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca odstúpil dňa 09.06.2011 od úverovej zmluvy. Dňa 31.07.2011 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh sa stal splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 10.300,- eur (9.856,71 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 342,19 eura z titulu dlžných úrokov z úveru; 71,79 eura z titulu dlžného poistného

z úveru; 29,31 eura z titulu dlžných zmluvných pokút za omeškanie so splácaním úveru a ďalších zmluvných poplatkov). Dlžná suma bola žalobcom vyčíslená ku dňu 02.06.2011, teda ku dňu vstupu prípadu do právneho vymáhania v informačnom systéme žalobcu. Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,89% ročne zo sumy 9.856,71 eura od 03.06.2011 až do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.270,69 eura od 01.08.2011 až do zaplataenia. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaná v 2. rade na úverovej zmluve prehlásila, že súhlasí s vyššie uvedenou žiadosťou partnera o spotrebiteľský úver, ako aj VÚP, a že všetky údaje uvedené v súvislosti s touto žiadosťou sú úplne a pravdivé. Ďalej prehlásila, že spoločne a nerozdielne s partnerom uhradí záväzky zo zmlúv o úvere vrátane príslušenstva. Žalobca v prílohe predkladá výpis z úverového účtu klienta a plán amortizácie, z ktorých sú zrejme dátumy splatnosti a výška predpísaných splátok, dátum zaplataenia a výška uskutočnených splátok, účtované zmluvné pokuty a poplatky, ako aj všetky pohyby na úverovom účte klienta. Ako dôkazy žalobca predložil Výpis z obchodného registra, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 42630779119005 zo dňa 23.11.2006, Odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 09.06.2011 (č.l. 9-12), fotokópie doručeníek (rub č.l. 9-12), Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 18.07.2012, Potvrdenie o prijatí splátok zo dňa 18.07.2012, Výpis z účtu pôvodného žalobcu (č.l. 16-17), výpis z účtu žalovaných (č.l. 18-33), Sadzobník poplatkov.

3. Súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 36Ro/121/2012-42 zo dňa 01.10.2012. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná v 2. rade v lehote odpor s odôvodnením vo veci samej, čím sa platobný rozkaz v zmysle § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v znení účinnom do 30.06.2016) v plnom rozsahu zrušil.

4. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že žiadnu žiadosť o úver vo výške 573.980,- SKK nepodpísala. V danej žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa XX.XX.XXXX chýbajú niektoré náležitosti úverovej zmluvy, ktoré by mala daná zmluva zo zákona obsahovať, a to celkové vyčíslenie zostatku predchádzajúceho úveru pod číslom XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2005, dátum poslednej splátky a jej celková výška ku dňu splatnosti daného úveru, celková suma úveru i s úrokmi, ktorá činí sumu 794.723,88 SKK. V návrhu na vydanie platobného rozkazu je i potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov v celkovej sume 19.052,64 eura, t.j. 573.979,83 SKK) k 28.11.2006. Pričom na potvrdení zo spoločnosti CETELEM SLOVAKIA daná spoločnosť potvrdzuje prijatie splátok od P. R. v celkovej výške 15.995,38 eur k 18.07.2012, akým spôsobom bola teda vyčíslená suma prijatých splátok v návrhu na platobný rozkaz zo dňa 01.10.2012, kde je suma 1.561,98 eura. Každá z oboch zmlúv spoločnosti CETELEM SLOVAKIA je označená ako Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru a zároveň je to i (návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 43a Obč. zákonníka v platnom znení), takže z daného návrhu nie je možné usúdiť, či sa jedná o návrh na uzatvorenie zmluvy, alebo o zmluvu samotnú. Neexistuje právny dôvod na vymáhanie úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 10.270,69 eur, nakoľko tento úrok nie je v návrhu zmluvy vôbec dohodnutý. Vzhľadom na uvedené žiadala žalovaná, aby súd nariadil vo veci pojednávanie. Ako dôkazy žalovaná predložila Žiadosť/Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Žiadosť/Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 09.06.2011, Potvrdenie o prijatí splátok zo dňa 18.07.2012.

5. Žalobca sa k odporu vyjadril v tom zmysle, že na základe zmluvy previedol na účet žalovaného sumu vo výške 573.980,- Sk (19.052,64 eura), čo potvrdzuje predložený výpis z odosielajúcej banky žalobcu, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov a výpis z úverového účtu žalovaného. Okrem úverového prípadu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý je predmetom tohto konania, mali žalovaní so žalobcom uzatvorený ešte starší úverový vzťah č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Žalovaní pri uzatváraní novej úverovej zmluvy požiadali o spojenie oboch úverov a o prefinancovanie staršieho úveru peňažnými prostriedkami z nového úveru. Z vyššie uvedeného je zrejme, že žalovaná v 2. rade mala vedomosť nielen o starom ale aj o tomto novom úvere. Žalovaní svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradili žalovaní žalobcovi len časť dlžnej sumy, a to sumu 15.995,38 eura do odstúpenia od úverovej zmluvy. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca odstúpil dňa 09.06.2011 od úverovej zmluvy. Dňa 13.06.2011 odstúpenie prevzala žalovaná v 2. rade a dňa 31.07.2011 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh žalovaných sa stal splatný v celom rozsahu. Žalovaní majú voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti vo výške 10.300,- eur, z titulu - zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 9.843,12 eura (istina vo výške 3.132,68 eura zahrnutá v dlžných mesačných splátkach úveru + zvyšok istiny vo výške 6.710,44 eura,

ktorý sa stal zročným v dôsledku odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy); - dlžného úroku z úveru zahrnutého v dlžných mesačných splátkach úveru vo výške 342,20 eura; - dlžného poistného zahrnutého v dlžných mesačných splátkach úveru vo výške 85,38 eura; - vyúčtovanej a nezaplatennej zmluvnej pokuty za omeškanie so splatením mesačnej splátky vo výške 29,31 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný peňažné prostriedky neuhradil v celom rozsahu, tak je povinný z nich platiť úrok z dlžnej úverovej istiny až do splatenia. Zmluvné strany sa dohodli na úrokovej sadzbe vo výške 8,89 % ročne. Úrok z predmetnej úverovej istiny bol žalovaným účtovaný do momentu vstupu prípadu do právneho vymáhania t.j. 02.06.2011. Z dôvodu, že od tohto dňa nebol žalovaným účtovaný úrok z dlžnej úverovej istiny, žalobca žiada súd, aby zaviazal žalovaných na splatenie úroku z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,89% ročne zo sumy 9.843,12 eura od 03.06.2011 do zaplattenia. Okrem toho sú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 10.270,69 eura (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy zmluvných pokút a poplatkov) od 01.08.2011 (deň po odstúpení od úverovej zmluvy) až do zaplattenia. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaní v 1. a 2. rade by boli s poukazom na ustanovenia § 143 OZ, § 145 ods. 1 OZ a 511 ods. 1 OZ zviazaní spoločne a nerozdielne aj v prípade, ak by žalovaná v 2. rade nepodpísala predmetnú zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená v čase trvania manželstva, pričom prípadnej relatívnej neplatnosti úverovej zmluvy sa nikto v zákonnej lehote nedovolal. Žalobca súčasne poukazuje na skutočnosť, že predmetný úver by samotnému žalovanému v 1. rade nebol poskytol, ak by na úverovej zmluve absentoval podpis žalovanej v 2. rade. Ak by sa tvrdenia žalovanej o tom, že zmluvu nepodpísala, ukázali ako pravdivé, mohol by takýto skutkový stav viesť k záveru o spáchaní trestného činu úverového podvodu osobou, ktorá mala podpis žalovanej v 2. rade na úverovej zmluve sfaľšovať. Žalobca zatiaľ nemá dôvod pochybovať o pravosti podpisu žalovanej v 2. rade na novej úverovej zmluve, najmä ak sa tento podpis nápadne podobá na podpis žalovanej v 2. rade na staršej úverovej zmluve, ktorú v konaní sama predložila spolu s odporom a o ktorej vyhlásila, že ju podpísala. Zároveň žalobca v uvedenom podaní zobral žalobu späť v časti úrokov z omeškania prevyšujúcej 8,89% ročne zo sumy 9.843,12 eura od 03.06.2011 do zaplattenia. Ako ďalšie dôkazy žalobca predložil prepis telefonických rozhovorov medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade.

6. Uznesením č.k. 13C/187/2012-144 zo dňa 01.04.2015 tunajší súd konanie v časti uplatneného úroku z omeškania prevyšujúcej 8,89% ročne zo sumy 9.843,12 eura od 03.06.2011 do zaplattenia zastavil a zároveň rozhodol, že bude rozhodovať o nasledovnom petite: Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 10.300,00 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,89% ročne zo sumy 9.843,12 eur od 03.06.2011 do zaplattenia a úrokmi z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.270,69 eur od 01.08.2011 do zaplattenia, súdny poplatok vo výške 618,00 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 667,61 eur, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

7. Dňa 17.01.2013 oznámilo občianske združenie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súdu svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných. Proti uvedenému vzniesol žalobca námietku, pričom tunajší súd uznesením č.k. 13C/187/2012-153 zo dňa 12.11.2015 vyslovil, že vedľajšie účastníctvo občianskeho združenia v konaní na strane žalovaných je prípustné. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd tak, že uznesením č.k. 11Co/309/2016-180 zo dňa 12.07.2017 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Uznesením č.k. 11Co/309/2016-178 zo dňa 12.07.2017 odvolací súd tiež rozhodol o tom, že v konaní sa bude pokračovať so spoločnosťou súčasného žalobcu.

8. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

9. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovanou v 2. rade, a výsluchom žalovanej v 2. rade (v súlade s § 295 CSP), keď pojednával v neprítomnosti žalovaného v 1. rade, ktorý mal predvolanie na pojednávanie doručené v zmysle § 106 ods. 3 CSP, svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

12. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s.) a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa XX.XX.XXXX. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť úver vo výške 573.980 Sk (19.052,65 eura), ktorí sa žalovaní zaviazali splácať v 72 mesačných splátkach vo výške 11.038,- Sk (366,39 eura). Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 8,89% a RPMN bola dojednaná vo výške 12,25%. Splátky boli splatné 15. deň v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.05.2007. Žalovaní na uvedenú zmluvu zaplatili, vychádzajúc z Potvrdenia o prijatí splátok zo dňa 18.07.2012, celkom sumu 15.995,38 eura. Žalovaní sa so splácaním úveru dostali do omeškania, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 09.06.2011 odstúpil od úverovej zmluvy. Uvedené odstúpenie bolo doručované žalovanému v 1. rade, ktorý zásielku neprevzal v odbernej lehote. Žalovaná v 2. rade odstúpenie prevzala dňa 13.06.2011. S účinnosťou ku dňu 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti právneho predchodcu žalobcu a spoločnosti súčasného žalobcu.

13. Žalovaná na pojednávaní k podpisu zmluvy uviedla, že pokiaľ ide o podpis, zisťovala si to cez právnikov, neurobí tam už nič, lebo je to premlčané, preto už nebude spochybňovať svoj podpis na zmluve. Tým sa skutočnosť uzavretia zmluvy aj z jej strany stala v konaní nespornou. Ďalej spochybňovala výšku dlžnej sumy, nakoľko už splatili 15.995,38 eura a stále zostáva vraj zaplatiť ešte 10.300,- eur.

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

20. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

21. Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom v čase vzniku uzavretia zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

22. Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. (1) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (2) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3)

24. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 634/1992 Zb.“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (1) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (2)

26. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 48 ods. 1 a 2 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. (1) Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. (2)

28. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

29. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

30. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 511 ods. 1 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

33. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými založený zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že predmetná zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník

ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovaným spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver bol poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd vychádzal aj z toho, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 23a zák.č. 634/1992 Zb.) sú spotrebiteľskými zmluvami aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka a že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou je nevyhnutné posudzovať podľa zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a tiež ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

34. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len sčasti.

35. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, hoci je teda ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.) a predstavuje „absolútny obchod“, sa ako spotrebiteľská zmluva spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. OZ, keď zároveň vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy (podnikateľ - spotrebiteľia) a na nepodnikateľský účel zmluvy, vznikli medzi účastníkmi zmluvy typické občianskoprávne vzťahy. Na zmluvu preto dopadá i ustanovenie § 54 ods. 1 OZ. Z vyššie citovaného ustanovenia § 54 ods. 1 OZ pritom vyplýva jednoznačný záver o tom, že práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ si ani iným spôsobom nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Uvedené vedie potom následne k tomu, že dojednania v spotrebiteľskej zmluve sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá má prednosť, a teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a na neho nadväzujúcich predpisoch. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie, sú dojednania v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ, a ide teda o neplatné dojednania podľa § 39 OZ, nakoľko sú v rozpore so zákonom. Znamená to, že takým dojednaniám nemožno pripisovať žiadny právny význam a je treba postupovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich občiansko-právne vzťahy. Normy obchodného práva sú potom použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku, teda Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v ustanoveniach spotrebiteľského charakteru, v tomto prípade obsiahnuté v Občianskom zákonníku.

36. V prejednávanej veci je na odstúpenie od zmluvy ako jednostranný právny úkon žalobcu adresovaný žalovaným v 1. a 2. rade preto potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. V zmysle § 48 ods. 2 OZ sa odstúpením od zmluvy zrušuje zmluva s účinkami *ex tunc* (od začiatku), pričom zo zrušenej zmluvy sú účastníci v zmysle § 457 OZ povinní vrátiť si poskytnuté plnenie. Iné zmluvné dojednanie, ktoré by zaväzovalo spotrebiteľa aj po odstúpení od zmluvy platiť úver aj s úrokmi, poplatkami a ostatnými nákladmi, t.j. ako keby k odstúpeniu nedošlo (článok V-5. zmluvy, na ktorý poukazoval žalobca), je v rozpore s § 54 OZ. Také ustanovenie zmluvy o úvere, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy, je upravené nevýhodnejšie pre spotrebiteľa oproti úprave v § 48 a § 457 OZ, a preto je pre rozpor s § 54 OZ neplatné. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že to bol dodávateľ, ktorý naformuloval text zmluvy a rozhodol sa využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (výpoveď, strata výhody splátok).

37. Zároveň má súd za to, že v prípade, že existuje duplicitná právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva (v tomto prípade úprava odstúpenia od zmluvy) a zároveň boli následne do právneho poriadku SR zavedené ustanovenia na ochranu spotrebiteľa (a to najmä ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a § 52 ods. 2 OZ), súd má za to, že použitie právnej úpravy odstúpenia od zmluvy podľa Obchodného zákonníka nie je namieste. Z hľadiska historického výkladu a súvislostí medzi ustanoveniami § 54

ods. 1 OZ a § 261 ods. 6 OBZ (pôvodne § 261 ods. 3) je zrejme, že v čase „vzniku“ ustanovenia Obchodného zákonníka (o tom, že „absolútne obchody“ sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka), neexistovali ani len základy spotrebiteľského práva, keď pojem spotrebiteľa bol do nášho právneho poriadku zavedený až zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Ak teda neskôr zavedené ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozumej po účinnosti ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d), teraz 261 ods. 6 písm. d) OBZ) ukladajú pri kolízii viacerých ustanovení použiť ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie, súd má za to, že tým nie vylúčený takýto postup ani v prípade „absolútnych obchodov“. Ustanovenia § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ pritom možno zároveň považovať za súčasť špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré ustanovenia majú špeciálne postavenie vo vzťahu k ustanoveniam Obchodného zákonníka, nakoľko riešia práve situáciu kolízie na jednej strane ustanovení príp. zmluvných dojednaní, ktoré nie sú na prospech spotrebiteľa (v tomto prípade účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc podľa OBZ) a na druhej strane ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetkých iných ustanovení upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (účinky odstúpenia od zmluvy ex tunc podľa OZ), práve v prospech tejto druhej skupiny ustanovení. Súd zastáva názor, že neskoršia právna úprava v rámci spotrebiteľského práva (§ 52 ods. 2, § 54 ods. 1 OZ), teda vylučuje odchýlenie sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo znamená, že aj v prípade otázky odstúpenia od zmluvy sa použijú „všetky iné ustanovenia upravujúce práve vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“, t.j. ustanovenie § 48 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 457 OZ.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že listom zo dňa 09.06.2011 právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa XX.XX.XXXX., a to s účinnosťou ku dňu 31.07.2011. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému v 1. rade doručené v súlade s článkom V.-7. zmluvy, keď mu bolo doručované na adresu zo zmluvy, z ktorej sa zásielka vrátila dňa 13.06.2011 odosielateľovi s oznámením „adresát je neznámy“, ako aj na poslednú známu adresu, na ktorej žalovaný v 2. rade zásielku neprevzal v odbernej lehote, pričom úložná doba uplynula dňa 04.07.2011. V zmysle článku V.-7. zmluvy sa pritom písomnosť považuje za doručenú dňom márneho uplynutia úložnej lehoty alebo z dôvodu nedoručiteľnosti dňom jej vrátenia spoločnosti. Žalovanej v 2. rade bolo odstúpenie od zmluvy doručené dňa 13.06.2011. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušila, čím zanikli práva a povinnosti účastníkov zo zmluvy, pričom momentom odstúpenia od zmluvy mali účastníci zrušenej zmluvy povinnosť navzájom si vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 OZ. Odstúpením od zmluvy vzniklo teda žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaných, a to na vrátenie poskytnutej sumy vo výške 19.052,65 eura. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade po tom, čo sa v uvedenom období bezdôvodne obohatili čerpaním sumy 19.052,65 eura vrátili žalobcovi celkom sumu 15.995,38 eura, súd uznal žalobu za dôvodnú v sume 3.057,27 eura (19.052,65 - 15.995,38) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na plnenie spoločne a nerozdielne, pretože išlo o ich spoločný záväzok, a teda vystupujú voči žalobcovi ako solidárni dlžníci. Súd zároveň poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co 81/2012-279 zo dňa 14.02.2013, ktorý bol na základe sťažnosti predmetom kontroly ústavnosti na Ústavnom súde SR, keď sťažnosť proti nemu bola uznesením č.k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013 odmietnutá, a teda Ústavný súd SR uznal obdobný postup, ako v tu prejednáwanej veci, za ústavne konformný.

39. Podporne súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/410/2015-114 zo dňa 16.03.2016, kde v obdobnej veci odvolací súd v odôvodnení uviedol, že „je preto potrebné uzavrieť, síce nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, že na otázku odstúpenia navrhovateľa od predmetnej zmluvy je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčine zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012), ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.“

40. Žalovaní v 1. a 2. rade sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 01.08.2011, nakoľko žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy (čo možno považovať za výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 563 OZ)), s tým, že úrok z omeškania si bude účtovať od 01.08.2011. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8

percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 01.08.2011, ktorá bola vo výške 1,5%. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 3.057,27 eura, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovní sa dostali do omeškania s peňažným plnením dňa 01.08.2011, keď výška základnej úrokovej sadzby ECB k uvedenému dňu bola 1,50 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50% (8 + 1,50 %) ročne zo sumy 3.057,27 eura od 01.08.2011 do zaplatenia.

41. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú len v časti o zaplatenie sumy 3.057,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3.057,27 eura od 01.08.2011 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. vyhovel a vo zvyšku žalobu vo výroku II. zamietol.

42. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.(4)

43. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaných a ku skutočnosti, že žalovaná v 2. rade je rozvedená, má dve vyživovacie povinnosti, hrubý príjem vo výške 500,- eur mesačne, pričom od marca 2017 do októbra 2017 bola na predĺženej materskej dovolenke a jej príjem predstavovali len rodinné prídavky na dve deti, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovaným splácanie dlhu v splátkach po 90,- eur mesačne so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovaných uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaných s plnením čo i len jednej splátky. Z potreby splatenia dlhu v lehote troch rokov od právoplatnosti rozsudku nebolo možné vyhovieť žalovanej v 2. rade a povoliť splácanie dlhu v splátkach po 50,- eur mesačne, nakoľko by tak uvedená trojročná lehota bola presiahnutá.

44. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

45. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

48. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalobcovi bola z istiny 10.300,- eur s príslušenstvom priznaná suma 3.057,27 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 30% a hrubý úspech žalovaných 70%, a teda konečný čistý úspech žalovaných je 40% (70 - 30). Súd však žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania vo výroku III. nepriznal, nakoľko im v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaných uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).